

Heinricus filius fuit Heinrici primi Cæsaris, et frater Ottonis magni. Mater Mathyldis hūc Heinricum plurimum amauit, propterea quod is uultu patri esset quā similitimus. Itaq; ab Ottone filio impetrauit, ut Heinricum fratrem, cum quo si multates aliquandiu fuerāt, in gratiam reciperet, atq; ducem Boiariæ constitueret. Cum enim Bertholdus filius Arnolphi ducis Boiorum obijisset, atq; Heinricus eius sororem Iuditham uxorem haberet, factum est ut ob certas causas fratribus Bertholdi reiectis ducatus ille à Frācis ad Saxones primo trāferreretur. ab eo tēpore Heinricus dux patri suo fideliter adhæsit, atq; plurima bella cum eo foeliciter perfecit. Eadem tempestate Toxus Vngariæ rex audita morte Bertholdi duobus exercitibus Boiariam intrauit, & limitem Austriacam & Carnos uastauit. Itaq; Heinricus hosti obuia processit, atq; bis armis cum eo congressus superior extitit. Gens illa hisce prælijs adeò attrita fuit, ut posthac ad tempus non ausa fuerit Boios bello laceffere. Hinc dux Heinricus & Ratho copiarum præfectus, in monumētum tantæ uictoriæ cœlitus datæ, armati equis insidentes, è gypso ficti & igne indurati, in templo D. Virginis apud Maurkirchen positi, anno 948, ubi etiamnum conspiciuntur.